

4 febrer 2013

Agnès, marta, Silvia, berta f, berta a, Jose, Aina, Kapila.

Els temes que sorgeixen des de l'inici són:

- Com acollir les famílies.
- Relació amb els altres professors.
- A l'escola pública com es porta a terme la pedagogia sistèmica?
- Fer veure als pares la part personal de l'educació, com hi arribem a les famílies?
- Relació amb els adults

Els adults al ser iguals no els puc mirar com a infants, sempre som iguals que l'altre. Quan el mestre tracta a un pare com si fos un infant s'està posant en el lloc del pare, està fent-lo petit. "Si algú no veu la meravellositat del que esteu oferint es que encara no li toca."

Donar el que l'altre et demana, encara que tu creguis que el més important és una altra cosa, es estar receptiu a la necessitat de la persona que tens davant.

Nosaltres volem una educació lliure però si nosaltres encara no ho hem rebut... la dificultat de portar-nos així (amb respecte, sense judici, amb acceptació..) entre els adults també.

Els pares que ens trobem són els pares que tenen relació amb nosaltres. Així el pare d'aquell nen també t'està portant al present alguna cosa que te a veure amb els teus pares.

Tema sobre com estem amb pares i infants a l'hora, qui li posa el límit el pare o el mestre?:

- Cal que el mestre es plantegi: Que faria jo independentment del que digui la mare?
- El mestre es l'autoritat, i això als pares també ho noten. I tenim aquest lloc que hem d'acceptar i ocupar
- Volem tots el mateix? Pares i Mestres. Que es el que volem, quin es l'objectiu?

El mal rotllo amb els pares es traspassa als infants. Com a mestre demanar permís als pares per estar amb els seus infants. Honrem tot el que fan els pares.

Activitat proposada per ser utilitzada: Els escuts de cada família. Jo del meu pare tinc... jo de la meua mare... i jo a més apporto això.

Una altra possibilitat seria...: Per la teua mare que es important, i pel meu pare...

Un nen no accepta els límits i la mare creu que el problema és amb la mestres- cangur?

- Una hipòtesis és: L'infant es permet fer coses que no es permet amb els pares. Els pares potser transmeten que el nen pot fer el que vol.
- Quin permís t'estan donant els pares? quin paper se'ns dona per part d'altres adults. Quan hi ha algú que està traient valor al teu rol.

- Que tinc jo? Jo tinc... tinc un nen que no em fa cas amb els límits, i resulta que... i jo noestic bé, que faig? M'han donat un consell que és... des d'on puc posar jo límits? Com m'ho puc posar fàcil per aconseguir allò que necessito. Jo no puc ser més evolucionada. Buscar les teves necessitats.
- Que el nen es pugui responsabilitzar de trobar el seu límit. Compartir amb ell els límits d'un mateix.
- Com construir sobre el que tenim. Si jo sóc un regal... que m'han atorgat, com construeixo sobre d'aquí. Cangur= la persona que treu els pares, canviar això a la persona que pot preparar coses pels pares.
- Pedagogia de la unió, d'ajuntar. La culpa ens separa molt, es busca qui te la culpa.
- Parlar dels pares amb l'infant. Que deu estar fent el pare? Com ho solucionaria el pare?

Com es treballa la pedagogia sistèmica amb els adolescents?

- Mes enllà de les tècniques... hi ha tot allò que transmetem amb l'actitud.
- Carme Cabestany, esta a un institut de l'hospitalet. Treballa amb la identitat dels adolescents.
- Només fent els cognoms, dient a.... ¿d'aquí són els teus ulls...”
- Carlos González, estrena “los trece maestros” una pel·lícula on es veu com treballa amb els adolescents.
- Jose Maria Toro també treballa amb adolescents

“El nudo en la sala” és una història indicada però que finalment no tenim temps de compartir, per un altre dia...!